

Cartea lui Daniel – Numărul Șaptezeci și Șase

Desigilarea profețiilor: respingerea luminii în 1856 și consecințele ei

Jeff Pippenger

2024-02-09

În 1856, lumina „celor șapte vremi” a fost desigilată, iar până în 1863 acea lumină a fost respinsă. Profetul din Iuda a adus lumina împăratului nelegiuit Ieroboam, iar Ieroboam a respins lumina. Isaia a adus aceeași lumină împăratului nelegiuit Ahaz, și el de asemenea a respins-o. Pentru că au refuzat lumina asociată cu iazul Șiloah, împărățiile atât ale lui Ieroboam (cea de nord), cât și ale lui Ahaz (cea de sud), au fost duse în robie de un împărat din nord, în 723 î.Hr. și, respectiv, în 677 î.Hr.

Moises, na rebelião de Arão; Isaías com Acáz e Jeremias com outros reis, representavam os fiéis da história milerita, os quais todos estavam representando os mensageiros de luz na rebelião dos últimos dias. A “primeira” crise dos últimos dias de 1863, e a “última” crise dos últimos dias do “grande terremoto” de Apocalipse capítulo onze (a lei dominical prestes a vir), são representadas por todas essas linhas proféticas. O profeta de Judá representa um profeta que apostatou de sua responsabilidade e acaba sepultado na mesma sepultura que o protestantismo apóstata. Sua morte e seu sepultamento foram em resposta à sua escolha de comer e beber a dieta do profeta mentiroso de Betel.

Judecata de a fi biruit de papalitate (împăratul Asiriei) la legea duminicală, care a fost prefigurată prin risipirea împărățiilor de nord și de sud ale lui Ieroboam și Ahaz, se aliniază cu soarta profetului iudeu, căci el a murit între un „leu” și un „măgar”. „Leul” este simbolul Babilonului, care în zilele de pe urmă este papalitatea.

Și a fost că, după ce mâncase pâine și după ce băuse, i-a pus șaua pe măgar, adică pentru prorocul pe care-l adusese înapoi. Și, după ce a plecat, l-a întâlnit pe drum un leu și l-a omorât; și trupul lui mort era aruncat în drum, iar măgarul stătea lângă el, și leul stătea de asemenea lângă trup. Și, iată, au trecut niște oameni și au văzut trupul aruncat în drum și leul stând lângă trup; și au venit și au spus aceasta în cetatea unde locuia prorocul cel bătrân. Și când a auzit despre aceasta prorocul care-l adusese înapoi de pe drum, a zis: Este omul lui Dumnezeu, care a fost neascultător de cuvântul Domnului; de aceea Domnul l-a dat leului, care l-a sfâșiat și l-a omorât, potrivit cuvântului Domnului pe care i-l spusese. Și a vorbit fiilor săi, zicând: Puneți-mi șaua pe măgar. Și i-au pus-o. Și s-a dus și a găsit trupul lui mort aruncat în drum, iar măgarul și leul stând lângă trup; leul nu mâncase trupul, nici nu sfâșiasse măgarul. Și prorocul a ridicat trupul omului lui Dumnezeu și l-a pus pe măgar și l-a adus înapoi; și prorocul cel bătrân a venit în cetate, ca să-l plângă și să-l îngroape. Și i-a pus trupul în propriul său mormânt; și l-au plâns, zicând: Vai, fratele meu! Și a fost că, după ce l-a îngropat, a vorbit fiilor săi, zicând: Când voi muri, atunci să mă îngropați în mormântul în care este îngropat omul lui Dumnezeu; puneți oasele mele lângă oasele lui: căci cuvântul pe care l-a strigat prin cuvântul Domnului împotriva altarului din Betel și împotriva tuturor caselor înălțimilor care sunt în cetățile Samariei se va împlini negreșit. 1 Împărați 13:11–32.

Profetul iudeu a murit între două simboluri. Leul este un simbol al Babilonului, iar Babilonul modern din zilele de pe urmă este Împăratul de la Miazănoapte, care ajunge la sfârșitul lui și nimeni nu-i va veni în ajutor, în Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci și cinci. Semnul autorității lui este închinarea la soare, care este a patra urâciune și unde a patra generație a adventismului laodicean este înfățișată ca plecându-se spre soare în Ezechiel, capitolul opt. În visul lui Miller i s-a arătat că nu numai că bijuteriile au fost împrăștiate și acoperite, ci și că însuși sipetul, care reprezenta Biblia, a fost sfâșiat.

În a treia generație a adventismului, lucrarea de introducere a folosirii așa-numitelor traduceri moderne ale Bibliei a fost promovată de conducerea adventismului. Aceste așa-numite traduceri moderne au fost derivate dintr-un corpus corupt de manuscrise, promovate de teologii omului fărădelegii și de protestantismul apostat. Siciul lui Miller a fost versiunea King James, care a fost tradusă din manuscrisele necorupte.

Până la a patra generație a adventismului laodicean, biserica se alăturase Consiliului Mondial al Bisericilor, o confederație a bisericii romane și a fiicelor ei. Adventismul a susținut ani de zile, spre folosul turmei sale adormite, că ei erau doar „observatori” în cadrul Consiliului Mondial al Bisericilor, până când statutele acelei confederații rele au arătat că statutul de „observator” reprezintă un membru cu drepturi depline de vot!

Në brezin e tyre të katërt, ata ia dhanë dy herë një medalje ari “njeriut të mëkatit”. Të paktën njëra prej medaljeve mbante të stampuar kuptimin katolik të Ardhes së Dytë të Krishtit, duke paraqitur Jezusin duke vënë këmbën e Tij mbi tokë në kthimin e Tij, dhe përfshinte një aureolë diellore katolike prapa Krishtit, si edhe përmbledhjen katolike të urdhërimit të katërt, e cila thjesht thoshte: “kujto të shtunën.” Në një proces gjyqësor (që është një shpallje ligjore), Presidenti i Konferencës së Përgjithshme dha dëshmi, ku deklaroi se kisha Adventiste e Dytës së Shtatë dikur besonte se papati ishte antikrishti, por se kisha e tij atë bindje e kishte caktuar shumë kohë më parë “në grumbullin historik të plehrave.”

A patra urâciune (generație) este aceea în care cei douăzeci și cinci de conducători ai bisericii din Ierusalim se pleacă înaintea soarelii. Urâciunile progresive au început cu chipul geloziei care a fost așezat la intrare, marcând începutul. Profetul din Iuda ajunge în cele din urmă îngropat împreună cu protestantismul apostat, iar leul (Babilonul) îl ucide, căci s-a întors la metodologia protestantismului apostat și, prin urmare, este incapabil să recunoască faptul că Roma este aceea care stabilește vedenia, iar acolo unde nu există nicio vedenie stabilită prin simbolul omului fărădelegii, în cele din urmă ajungi de partea omului fărădelegii.

„Cei care ajung confuzi în înțelegerea Cuvântului, care nu reușesc să vadă semnificația lui antihrist, se vor așeza cu siguranță de partea antihristului.” Kress Collection, 105.

I profetul iudean a fost îngropat împreună cu profetul mincinos din Betel, care l-a identificat drept „fratele” său, și a fost găsit mort între două simboluri. „Leul” reprezenta eșecul lui de a înțelege antihristul, iar „măgarul” este un simbol al islamului. Adventismul laodicean a demonstrat deja, prin tăcerea sa cu privire la 11 septembrie 2001, că nu recunoaște faptul că subiectul islamului din a treia Vai este Solia Strigătului de la Miezul Noptii, ploaia târzie. Eșecul de a recunoaște solia

ploiilor târzii înseamnă moarte! Ploaia târzie a început la 11 septembrie 2001, când îngerul cel puternic din Apocalipsa optsprezece a coborât, când marile clădiri ale orașului New York au fost dărâmate. „Ploaia” este o solie, iar solia trebuie să fie recunoscută pentru a fi primită.

„Nu trebuie să așteptăm ploaia târzie. Ea vine peste toți cei care vor recunoaște și își vor însuși roua și ploile harului care cad asupra noastră. Când adunăm fragmentele de lumină, când prețuim îndurările sigure ale lui Dumnezeu, căruia Îi place să ne încredem în El, atunci fiecare făgăduință se va împlini. [Isaia 61:11 citat.] Întregul pământ trebuie să fie umplut de slava lui Dumnezeu.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 7, 984.

„Întregul pământ” știe ce s-a întâmplat la 11 septembrie 2001, dar, pentru a primi solia care începe acolo și care, în cele din urmă, luminează întregul pământ cu slava lui Dumnezeu, solia trebuie să fie recunoscută. Cuvântul „a recunoaște” înseamnă „a-ți reaminti sau a redobândi cunoașterea despre ceva ori cineva, fie cu o mărturisire a acelei cunoașteri, fie fără aceasta. Recunoaștem o persoană de la distanță, atunci când ne amintim că am văzut-o mai înainte sau că am cunoscut-o odinioară. Îi recunoaștem trăsăturile sau glasul.” Webster’s 1828 Dictionary.

Isikhokelo sodwa sokuba umAdventist waseLawodike awuqonde umyalezo wemvula yasemva owafika ngomhla we-11 kuSeptemba 2001, kukuba aqonde ukuba sele wakubona ngaphambili ukuvezwa okufanayo kwamandla kaThixo. Ngomhla we-11 kuAgasti 1840 ingelosi enamandla yeSityhilelo ishumi yehla, xa isiprofeto soYeha lwesibini lweSilamsi sazalisekayo. Loo mbali yaphindwa ngokugqibeleleyo xa ngomhla we-11 kuSeptemba 2001 ingelosi enamandla yeSityhilelo ishumi elinesibhozo yehla, xa isiprofeto soYeha lwesithathu lweSilamsi sazalisekayo, yaye ukusilela ukuqonda iSilamsi soYeha lwesithathu, kukuthwalwa yiesile lasendle laseArabhiya ukuya ekufeni okuziswa yingonyama yeBhabhiloni yanamhlanje.

Bețivii lui Efraim, care nu pot citi cartea care este pecetluită, nu pot vedea repetarea istoriei millerite, căci această recunoaștere se întemeiază pe metodologia ploilor târzii, „învățătură peste învățătură”. Concepția potrivit căreia manifestarea puterii lui Dumnezeu în istoria millerită se repetă în zilele de pe urmă nu poate fi susținută prin metodologia protestantismului apostat și a catolicismului.

„Îngerul care se unește în vestirea soliei îngerului al treilea trebuie să lumineze întregul pământ cu slava lui. Aici este prevestită o lucrare de întindere mondială și de o putere nemaivăzută. Mișcarea adventă din anii 1840–1844 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; solia primului înger a fost dusă la fiecare stațiune misionară din lume și, în unele țări, a existat cel mai mare interes religios care s-a văzut în vreun ținut de la Reforma secolului al șaisprezecelea înapoi; dar acestea urmează să fie întrecute de mișcarea puternică de sub ultima avertizare a îngerului al treilea.” The Great Controversy, 611.

Conducătorii orbi ai Israelului modern sunt constrânși de metodologia lor să respingă adevărul că în zilele din urmă va avea loc o repetare a manifestării puterii lui Dumnezeu, așa cum a fost în anii de odinioară.

„Aici vedem că biserica — sanctuarul Domnului — a fost cea dintâi care a simțit lovitura mâniei lui Dumnezeu. Bătrânii, aceia cărora Dumnezeu le dăduse o mare lumină și care

stătuseră ca păzitori ai intereselor spirituale ale poporului, își trădaseră încredințarea. Ei adoptaseră poziția că nu trebuie să așteptăm minuni și manifestarea vădită a puterii lui Dumnezeu ca în zilele de odinioară. Vremurile s-au schimbat. Aceste cuvinte le întăresc necredința, iar ei spun: Domnul nu va face nici bine, nici rău. El este prea milostiv ca să-Și cerceteze poporul cu judecată. Astfel, „Pace și liniște” este strigătul unor oameni care nu-și vor mai ridica niciodată glasul ca o trâmbiță pentru a arăta poporului lui Dumnezeu fărădelegile lui și casei lui Iacov păcatele ei. Acești câini muți care n-au vrut să latre sunt cei care simt dreapta răzbunare a unui Dumnezeu ofensat. Bărbați, fecioare și copii mici pier împreună.”
Testimonies, volumul 5, 211.

Omubuzibu obw'Abalaodikiya obw'abasajja abayize abafuga abatamanyi ba Yerusaalemi tebubasobozesa kutegeera enkuba ey'oluvannyuma; kubanga si lwa kubaako bukodyo bwa kukozesa Bayibuli obwonoonefu bwe bakozesa bwokka, naye era ebiva mu kulwooza kwabwe okw'obulimba bibateeka mu mbeera ey'okwegaana okwolesebwa kwonna okw'amaanyi ga Katonda mu biseera eby'omu maaso, nga bwe kyali mu mireembe egyayita. Naye Malaki essuula esatu eraga nti Omubaka w'Endagaano bw'alimala okulongoosa abaana ba Leevi, ekiweebwayo kiriba nga bwe kyali mu nnaku ez'edda.

„Adevăratul Martor declară: «Îți cunosc faptele.» «Pocăiește-te și fă faptele dintâi.» Acesta este adevăratul test, dovada că Duhul lui Dumnezeu lucrează în inimă pentru a te umple de iubirea Sa. «Voi veni la tine curând și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.» Biserica este asemenea pomului neroditor care, primind roua, ploaia și lumina soarelui, ar fi trebuit să aducă rod din belșug, dar pe care cercetarea divină nu descoperă nimic altceva decât frunze. Gând solemn pentru bisericile noastre! solemn, într-adevăr, pentru fiecare individ! Minunate sunt răbdarea și îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu; dar «dacă nu te pocăiești», ele se vor epuiza; bisericile, instituțiile noastre, vor merge din slăbiciune în slăbiciune, de la formalism rece la moarte spirituală, în timp ce spun: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.» Adevăratul Martor spune: «Și nu știi că ești ticălos, vrednic de plâns, sărac, orb și gol.» Vor ajunge ei vreodată să vadă limpede starea lor?”

„În biserici trebuie să aibă loc o minunată manifestare a puterii lui Dumnezeu, dar ea nu va veni asupra aceluia care nu s-au smerit înaintea Domnului și nu au deschis ușa inimii prin mărturisire și pocăință. În manifestarea acelei puteri care luminează pământul cu slava lui Dumnezeu, ei nu vor vedea decât ceva ce, în orbirea lor, socotesc primejdios, ceva care le va trezi temerile, și se vor întări ca să i se împotrivescă. Deoarece Domnul nu lucrează potrivit ideilor și așteptărilor lor, ei se vor opune lucrării. «De ce», spun ei, «să nu cunoaștem noi Duhul lui Dumnezeu, când suntem în lucrare de atâția ani?»—Pentru că nu au răspuns avertizărilor, stăruințelor mesajelor lui Dumnezeu, ci au spus cu încăpățănare: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.» Talentul și experiența îndelungată nu îi vor face pe oameni canale de lumină, dacă nu se așază sub razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănit și nu sunt chemați, aleși și pregătiți prin înzestrarea Duhului Sfânt. Când oamenii care se ocupă de lucrurile sfinte se vor smeri sub mâna cea puternică a lui Dumnezeu, Domnul îi va înălța. El va face din ei oameni cu discernământ—oameni bogați în harul Duhului Său. Trăsăturile lor puternice și egoiste de caracter, încăpățănarea lor, vor fi văzute în lumina care strălucește de la Lumina lumii. «Voi veni la tine curând și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te

pocăiești.» Dacă Îl cauți pe Domnul din toată inima, El Se va lăsa găsit de tine.” Review and Herald, 23 decembrie 1890.

Moartea profetului iudeu este reprezentată atât de „leul” Babilonului modern, care este simbolul profetic ce stabilește viziunea istoriei profetice, cât și de „măgar”. Prima mențiune a islamului în Scripturi apare atunci când Ismael este introdus ca „un om sălbatic”.

Și el va fi un om sălbatic; mâna lui va fi împotriva fiecărui om, și mâna fiecărui om împotriva lui; și va locui în prezența tuturor fraților săi. Geneza 16:12.

Regula primei mențiuni în Scripturi arată că toate caracteristicile simbolului sunt cuprinse acolo, căci Cuvântul lui Dumnezeu este o sămânță, iar o sămânță posedă tot ADN-ul necesar pentru a aduce la rodire întreaga plantă. Cuvântul tradus prin „om sălbatic” este cuvântul pentru „măgarul sălbatic arab”. „Măgarul”, în Scripturile adevărului, este unul dintre simbolurile islamului.

Mesajul lui Ezechiel din capitolul treizeci și șapte, care aduce oasele moarte la viață, astfel încât ele se ridică în picioare ca o armată puternică, este mesajul Islamului din cea de-a treia Vai, iar acel mesaj este mesajul Strigătului de la Miezul Noptii al zilelor din urmă. Sora White învață în mod direct că intrarea triumfală a lui Hristos în Ierusalim a reprezentat mesajul Strigătului de la Miezul Noptii.

„Strigătul de la miezul nopții nu a fost purtat atât de mult prin argument, deși dovada din Scriptură era clară și concludentă. Îl însoțea o putere constrângătoare care mișca sufletul. Nu exista îndoială, nici întrebare. Cu prilejul intrării triumfale a lui Hristos în Ierusalim, oamenii care se adunaseră din toate părțile țării pentru a ține sărbătoarea s-au îndreptat în mulțime spre Muntele Măslinilor și, alăturându-se gloatei care Îl însoțea pe Isus, au fost cuprinși de inspirația acelui ceas și au contribuit la înălțarea strigătului: «Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!» [Matei 21:9.] În același fel, necredincioșii care veneau în număr mare la adunările adventiste — unii din curiozitate, alții numai ca să batjocorească — au simțit puterea de convingere care însoțea solia: «Iată, Mirele vine!»” Spirit of Prophecy, volumul 4, 250.

Descoperirea lui Isus Hristos este mesajul final care este desigilat în zilele de pe urmă și include Islamul celei de-a treia Vai. Când Hristos, care este mesajul ce este desigilat, a intrat în Ierusalim și, astfel, a preînchipuit Strigătul de la Miezul Noptii al zilelor de pe urmă, El a fost purtat (mesajul Său a fost purtat) de un „măgar”. Mesajul final al neprihănirii lui Hristos este purtat de Islam.

Islam a fost, este și va fi un om sălbatic, așa cum este reprezentat de măgarul sălbatic arab, iar oricine dorește să vadă (și sunt mulți care nu doresc să vadă) poate cu ușurință să „recunoască” faptul că războiul purtat acum de Islam este o nebunie sălbatică. Disponibilitatea de a se sinucide, crezând că va exista o mare răsplată sexuală în viața de apoi, este o nebunie satanică. Prima mențiune a Islamului a identificat faptul că Islamul avea să fie un om sălbatic.

Războiul islamului aduce întreaga omenire împreună pentru a lupta în războiul tot mai intens al celui de-al treilea Vai. Islamul este logica profetică pentru instaurarea unui guvern mondial unic, iar globaliștii învață că au readus în mod deliberat pe evrei înapoi în țara lui Israel după Al Doilea Război Mondial, pentru a putea folosi ura străveche a islamului față de evrei spre a declanșa un Al

Treilea Război Mondial. Globaliștii cred, și au susținut timp de decenii, că vor avea nevoie de un Al Treilea Război Mondial pentru a aduce la existență guvernul lor mondial unic. Motivațiile corupte ale globaliștilor, așa cum sunt exprimate prin propriile lor cuvinte, se potrivesc cu rolul biblic al islamului.

Poate că elementul cel mai grav al ADN-ului profetic al lui Ismael, în versetul în care este menționat pentru prima dată, este faptul că duhul lui, care este duhul unui „om sălbatic”, „locuiește în fața tuturor fraților săi”. Ideea că numai anumite secte ale islamului radical vor fi implicate în a treia Vai nu se împacă cu Cuvântul lui Dumnezeu. Concepția curentă, corectă politic, potrivit căreia în fiecare confesiune religioasă există doar câteva mere stricate, iar majoritatea adeptilor religiei musulmane sunt cetățeni iubitori de pace, nu este în acord nici cu propria lor carte sfântă, nici cu Biblia.

Korani mëson se është detyra e çdo ndjekësi të Allahut ta sjellë mbarë botën në përputhje me ligjin e Sheriatit, dhe përmendja e parë e Islamit në librin e Zanafillës e përcakton se fryma e “njeriut të egër” të Ismaelit do të jetë në çdo ndjekës të Islamit. Korani u mëson drejtpërdrejt ithtarëve të vet të shtiren si të hijshëm kur jetojnë në zona ku ende nuk e kanë aftësinë ta imponojnë sundimin e tyre fetar mbi popullsinë, njësoj si katolicizmi.

ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਨਬੀ ਯਰੋਬਆਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਥਾਪਤਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ 1844 ਵੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਸਾਹਮਣਾ ਮਲਿਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵ੍ਯਵਸਥਾ, ਜਿਸ ਵੱਚ ਸੱਤਵੇਂ ਦਨਿ ਦਾ ਸੱਬਥ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਮਲਿਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਯਰਿਮਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ “ਠਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ” ਵੱਲ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ। ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਰਾਹ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਨਾ ਮੁੜੇ ਜਿਸ ਰਾਹ ਨਾਲ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਏ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਏ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਨਬੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਵਚਿਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਇਹ ਦੋ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਕਉਕਿ 1863 ਵੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਆਤਮਕਿ ਅੱਖਾਂ ਨਕਿਾਲ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਵਲੀਅਮ ਮਲਿਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਰਤਨਾਂ ਅਤੇ ਵਧੀ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਸਕਿਿਆਂ ਅਤੇ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਿਤਾਵਾਦ ਦੀ ਵਧੀ ਨਾਲ, ਸਥਾਪਤਿ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

„Omul cu peria de praf” Își mătură acum podeaua, restaurează nestematele și i le dă lui Miller ca să le așeze pe masa sa, dar adventismul este orbit de credința că ei sunt poporul rămășiței care a fost ridicat ca poporul Său în 1844.

Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: Îl avem pe Avraam ca tată; căci vă spun că Dumnezeu poate să ridice din pietrele acestea copiii lui Avraam. Și securea este și acum așezată la rădăcina pomilor; deci orice pom care nu aduce roadă bună este tăiat și aruncat în foc. Cât despre mine, eu vă botez cu apă spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte; El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu focul. Lopata Lui este în mâna Lui; Își va curăți cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde cu foc nestins. Matei 3:9–12.

Adventismul laodicean va fi vărsat din gura Domnului, cu excepția acelor persoane care s-ar putea pocăi. Adventismul laodicean trebuie să fie îngropat în același mormânt în care este îngropat fostul popor al legământului care a respins solia lui Miller, căci ei sunt acum, de asemenea, un fost popor al legământului în raport cu cei o sută patruzeci și patru de mii. Răzvrătirea din 1863 este ilustrată de prorocul care a venit din Iuda, care a lăsat și o prezicere despre împăratul Iosia.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„În loc să devenim asemenea lumii, noi trebuie să devenim tot mai deosebiți de lume. Satana s-a unit și se va uni în continuare cu bisericile, făcând un efort magistral împotriva adevărului lui Dumnezeu. Tot ceea ce este făcut de poporul lui Dumnezeu pentru a pătrunde în lume va stârni o împotrivire hotărâtă din partea puterilor întunericului. Ultimul mare conflict al vrăjmașului va fi unul cât se poate de hotărât. Va fi ultima bătălie dintre puterile întunericului și puterile luminii. Fiecare adevărat copil al lui Dumnezeu va lupta cu curaj de partea lui Hristos. Aceia care, în această mare criză, își îngăduie să fie mai mult de partea lumii decât de partea lui Dumnezeu se vor așeza, în cele din urmă, cu totul de partea lumii. Aceia care ajung confuzi în înțelegerea Cuvântului, care nu reușesc să vadă semnificația lui antihrist, se vor așeza cu siguranță de partea lui antihrist. Nu este acum vremea să ne asimilăm lumii. Daniel stă în partea și în locul lui. Profețiile lui Daniel și ale lui Ioan trebuie să fie înțelese. Ele se interpretează una pe cealaltă. Ele dau lumii adevăruri pe care fiecare ar trebui să le înțeleagă. Aceste profeții trebuie să fie o mărturie în lume. Prin împlinirea lor în aceste zile din urmă, ele se vor explica singure.”

„Domnul este pe punctul de a pedepsi lumea pentru nelegiuirea ei. El este pe punctul de a pedepsi organizațiile religioase pentru respingerea luminii și a adevărului care le-au fost date. Marea solie, care îmbină solia primului, a celui de-al doilea și a celui de-al treilea înger, trebuie să fie vestită lumii. Aceasta trebuie să fie povara lucrării noastre. Cei care cred cu adevărat în Hristos se vor conforma în mod deschis Legii lui Iehova. Sabatul este semnul dintre Dumnezeu și poporul Său, iar noi trebuie să facem vizibilă conformarea noastră cu Legea lui Dumnezeu prin păzirea Sabatului. El trebuie să fie semnul distinctiv dintre poporul ales al lui Dumnezeu și lume. Înseamnă mult să-I fii credincios lui Dumnezeu. Aceasta cuprinde reforma sănătății. Înseamnă că hrana noastră trebuie să fie simplă, că trebuie să fim cumpătați în toate lucrurile. Multele varietăți de alimente atât de des văzute pe mese nu sunt necesare, ci sunt foarte dăunătoare. Minte și trupul trebuie să fie păstrate în cea mai bună stare de sănătate. Numai aceia care au fost instruiți în cunoașterea și temerea de Dumnezeu ar trebui să fie aleși pentru a purta răspunderi. Aceia care au fost mult timp în adevăr, și totuși nu pot face deosebire între principiile curate ale neprihănirii și principiile răului, a căror înțelegere cu privire la dreptate, milă și iubirea lui Dumnezeu este întunecată, ar trebui să fie eliberați de răspundere.”

„Dumnezeu are lecții importante pe care poporul Său trebuie să le învețe. Dacă aceste lecții ar fi fost învățate mai înainte, lucrarea Sa nu s-ar afla astăzi acolo unde este. Un lucru trebuie făcut. Adevărul nu trebuie ascuns de slujitori sau de bărbații aflați în poziții de răspundere, de teamă să nu se atragă nemulțumirea lor. De instituțiile noastre trebuie să fie legați bărbați care, cu blândețe și cu înțelepciune, vor vesti tot planul lui Dumnezeu. Mânia lui Dumnezeu se aprinde împotriva acelor care, în siguranță firească și mândrie de preț, au arătat dispreț față de

modul Său de administrare. Ei pun în primejdie prosperitatea lucrării.”

„Každá falešná cesta je klamem a bude-li zachovávána, nakonec přinese zkázu. Proto Hospodin dopouští, aby ti, kdo udržují falešné plány, zahynuli. Právě v době, kdy je slyšet chvála a pochlebování, přichází náhlá zkáza. Jsou takoví, kteří se, ačkoli vědí o napomenutí, jež jiní obdrželi pro svou nevěrnost, odvracejí od výstrahy. Tito jsou dvojnásobně vinni. Znali vůli Páně, a nečinili ji. Jejich trest bude úměrný jejich vině. Nechtěli dbát slova Hospodinova.“
Kress Collection, 105, 106.